

“ต้นธารแห่งความร่วมมือ”

ในสังคมไทยปัจจุบัน ความหลากหลายและปะปนไปด้วยสภาพแวดล้อมที่ต่างคนต่างอยู่ต่างเกิดปัญหาขึ้นในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน การแก้ไขปัญหาบางครั้งคราวกลับถูกผลักให้เป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่ของรัฐของหน่วยงานองค์กรที่ต้องรับผิดชอบ ปัญหาที่เกิดขึ้นบนทอนสภาพจิตใจและทำให้ย่ำแย่กับการเผชิญหน้ากับปัญหาที่ต้องพบเจอในปัจจุบัน หากปัญหาสังคม อาทิ เช่น ปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรม สิ่งแวดล้อม ปัญหาเยาวชน เป็นต้น ได้ก่อทวีความรุนแรงขึ้น จนหลายภาคส่วนและหลายคนต่างต้องลุกขึ้นเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาเพื่อให้สังคมสงบสุขอีกทั้งให้ความเป็นไปในการดำรงชีวิตของผู้คนมั่นคงและปลอดภัย

หากกล่าวได้ว่ากลุ่มก้อนหรือองค์กรที่สังเกตเห็นปัญหาสังคมเป็นปัญหาส่วนรวมที่ต้องให้ความสำคัญต้องรีบเร่งแก้ไข คนทั่วไปไม่ทราบได้ว่าจะมีให้เห็นเป็นรูปธรรม การส่งเสริมและการรณรงค์จึงได้เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการทำความดี การรณรงค์เรื่องจิตสาธารณะ การส่งเสริมการให้เพื่อสังคม กลุ่มองค์กรดังกล่าวก็มีหลากหลายเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มองค์กรธุรกิจ กลุ่มองค์กรภาคประชาชน ที่ยึดหลักเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนแม้ว่าบางมุมมองของหลายคนจะมองว่าภาคธุรกิจและภาคประชาชนอยู่คนละขั้วคงเป็นไปได้ยากที่จะประสานไปในแนวทางเดียวกัน แต่ในปัจจุบันเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เพื่อสังคมส่วนรวมเป็นหลักแล้ว ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาคธุรกิจหรือภาคประชาสังคมต่างก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมอย่างหนึ่งเดียวเพื่อเป้าหมายสูงสุดเดียวกัน

ความต้องการที่จะดำเนินการพัฒนาสังคมสู่ความยั่งยืนก็เปรียบดังเช่นต้นไม้ใหญ่ที่แข็งแรงทนทาน ใ้ร่มเงาและหากเพิ่มเป็นหลายต้นจนเป็นป่าใหญ่ได้ก็ไม่ยากที่ “ต้นธารแห่งสายน้ำ” อันอุดมสมบูรณ์จะเกิดขึ้น ไม่เพียงเท่านั้นสีเขียวทำให้สบายตาสบายใจ ประโยชน์ต้นไม้มีมากมายตั้งใบจนหยั่งถึงรากที่เป็นองค์ประกอบอันสำคัญที่ทำให้ต้นไม้ดำรงชีพอยู่ได้ด้วย การดูแลจากผู้คน รากที่มั่นคงและกิ่งก้านสาขาที่แตกแขนงใ้ร่มเงาเป็นประโยชน์ที่ยั่งยืน หากมองอีกครั้งก็จะเห็นหลากหลายผู้คนช่วยกันดูแลรดน้ำพรวนดินเพื่อให้ต้นไม้เติบโตแข็งแรงจนเป็นทางหนึ่งที่แสดงให้เห็น “ต้นธารแห่งความร่วมมือ” เมื่อต้นไม้เติบโตมีต้นธารแห่งความร่วมมือที่เข้มแข็งเหนียวแน่นแล้วก็ไม่ง่ายนักที่ต้นไม้จะล้มลงได้ง่าย

แก่นหลักของต้นไม้เพื่อความยั่งยืนก็สำคัญที่จะทำให้การพัฒนาสังคมเป็นไปได้อย่างดีเยี่ยม นั้น มีหลักอยู่หลายศาสตร์หลายแขนงแต่มีอยู่หลักปรัชญาหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นหลักปรัชญาที่หลายคนปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นหลักที่อมตะและคงทนถาวรใช้เป็นหลักคิดได้เสมอมา นั่นคือ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวคิดที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมายาวนานกว่า 30

ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งหลักปรัชญาที่ดำเนินไปดังที่เรียกว่า ทางสายกลาง ซึ่งความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งต้องอาศัยความรู้ รอบคอบและความระมัดระวังในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักวิชาการ นักธุรกิจในทุกระดับให้มีคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรอบรู้ที่เหมาะสมเพื่อให้สมดุลและรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

คุณหมอประเวศ วะสี ได้กล่าวว่าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถปรับประยุกต์ใช้ได้ในทุกบทบาท และทุกคนสามารถนำไปปรับใช้ได้ ไม่ว่าจะเป็นระดับชุมชน จนถึงระดับกลุ่มองค์กรธุรกิจ แต่หลัก ความพอประมาณและความมีเหตุผลดังเช่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นหลักที่ตรงกันข้ามกับกระแสโลกาภิวัตน์อย่างชัดเจน ยิ่งในปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่การแข่งขันเสรีเป็นตลาดโลกตลาดเดียวซึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าไทยก็อยู่ในกระแสเหล่านี้ด้วยเช่นกัน

ดังนั้นแล้วการประสานเครือข่ายรวมถึงการบูรณาการความรู้ความสามารถของแต่ละภาคส่วนภายใต้หลักแนวคิด วิสัยทัศน์ ที่มุ่งสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน ก็สามารถร่วมมือกันที่เล็งเห็นประโยชน์เพื่อสังคม นอกจากนี้ยังสามารถร่วมกันสร้างเสริมสังคมด้วยใจอาสาสมัครเพื่อสังคมส่วนรวมภายใต้หลักปรัชญาแนวคิดที่ยั่งยืนดังเช่นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลคือ **“ถ้าธารอันใสเย็น”** จากความร่วมมือเพื่อความชุ่มชื่นของสังคมไทย

.....

นางสาวอภิชา คุณวันนา

081-7008282

Picha_kookkai@hotmail.com